

12. ja naučiteljki spiera podana do jastira yedraga. 2. od
 vespich i'vchje re i'nti s'itko mdy. (miki vechje p'ija-
 ma nie s'atka vjedns; i celo vagniseglyanye, do
 13. j'itrye, i'v'p'sanye. Spachu do govorenje inostlyno
 s'fi sk'iss'ajmo. Bogpate boy, i zapoviedi g'ogovlje ob-
 14. slaxi: ev' o'p'et vas clovict' i'sta, koysie iné, pu-
 i'et' bichie bozo na sud, ja stallo saginénje, i'li dobio,
 i'li p'lo'no' i'ide. 20

 Va Pjesan de Pjesni Salamunova siveca Ju-
 d'itova p'ibat, i' v'sce s'p're, i' bogoglyubue pod
 imenovani do v'ernika, i' v'ernice koja op'na s'ci
 s'ca tascline s'p'otone, i' celone, s'ca n'isla, s'p'sore
 i' g'it'abau sp'ot' (i' vagniseglyanye do v'olians'ca do-
 v'oi, p'it'oci, boze) p'it'aye neostlomu v'erniku
 g'omu z'at' i' s'one, k'ada sudise s'at'i' ore, i:
 i'dersnu, i' op'oziciju p'is'mu, v'it'hni, v'omet, i'
 k'at' v'oi 'i' i'ukavsa i' siveca

CANTICUM
CANTICORVM Hassinim
 SALOMONIS quod Hobai' dicitur Sir

PISSAM OD
 Pjesni
 SALAMUNOVICH
 POGLAVJE PRAVO
 Celunuo mené celovom do ústa s'foyich: ev'isa
folia

1632
 na 10 folia
 1642
 na 25 marca

BIBLIJA

(Izbor)

PJESAN OD PJESNI SALAMUNOVIJEH

[PJESMA NAD PJESMAMA]

1. ¹Celunuo mene celovom od usta svojijeh, ere su bolje dojke tvoje od vina,
²mirisajuće pomastijemi najboljijemi. Ul'je izlijeto ime tvoje; zato mladičice obljubiše tebe.
³Potegni mene, za tobom trčati ćemo na miris od pomasti tvoijeh. Uveo je mene kralj u skrovita svoja; radovati ćemo se i veseliti ćemo se u tebi, spometnici od dojaka tvoijeh vrh vina; pravi ljubi tebe.
⁴Črna sam, ali pristala, kćeri Jeruzalemove, kakono prebivalište čedarova, kakono kože Salamunove.
⁵Nemojte razgledati mene erbo pocrnila jesam, jere me je priobrazilo sunce. Sinovi matere moje rvali su se suproč meni, postavili su mene pudaricu u vinogradijeh, vinograd moj nijesam čuvala.
⁶Ukaži mi koga ljubi duša moja, gdje paseš, gdje počivaš o podne da se ne počnem skitati za stadijemi od druga tvoijeh.
⁷Ako ne poznaš tebe, o najljepša meju ženami, izidi i otidi za stopami od stada i pasi kozličće tvoje kod pribivališta od pastira.
⁸Konjičtvu momu na kočijah faraunovijeh prilikovao sam tebe, prijateljice moja.
⁹Lijepa su ličca tvoja kakono od grlice, vrat tvoj kakono od prsi uresje.
¹⁰Verižice zlatne učiniti ćemo tebi crvotočne srebrom.

¹¹Dokle bješe kralj na postelji svojoj, despig moj podao je vonja svoga.

¹²Kitica od mire obljubljeni moj meni, meju dojkami moji-jemi pribivati će.

¹³Grozdak ciparski obljubljeni moj meni u vinogradijeh Engadovijeh.

¹⁴Eto si ti lijepa, prijateljice moja, eto si lijepa ti, oči tvoje od golubica.

¹⁵Eto si lijepi ti, obljubljeni moj, i pristali. Odric naš pun cvijetja,

¹⁶grede od kuća našijeh čedarske, podgredništva naša od cipresa.

2. ¹Ja cvijet od polja i lijer od dolina.

²Kakono lijer meju dračami, tako prijateljica moja meju kćerimi.

³Kakono jabuka meju stabrijemi od dubrava, tako obljubljeni moj meju sinovi. Pod sjenom od onoga koga bjeh željela sjedoh i plod njegov sladak grlu momu.

⁴Uveo je mene u pohranu od vina, uredio je u meni ljubav.

⁵Pokrijepite mene cvijetjem, obložite me jabukami, jere ljubavju venem.

⁶Lijeva njegova pod glavom mojom, desnica njegova zagrliti će mene.

⁷Zaklinam vas, o kćeri jeruzolimske, za košute i jeljene od polja, da ne probudite ni činite razbuditi se ljubljenu dočijem ona bude htjeti.

⁸Glas od ljubljenoga moga; eto on ide skaćući priko gora, priskaćući priko gorica.

⁹Priličan je obljubljeni moj košuti i štenetu od jeljena. Eno on stoji za zidom našijem gledajući proz prozore, izgledajući kroz razmrežja.

¹⁰Eto obljubljeni moj govori meni. Ustani, pospješ se, prijateljice moja, golubico moja, ljepahna moja i dođi.

¹¹Jur bo je zima prošla, dažd je otišao i uklonio se je.

¹²Cvijetja su se prikazala na zemlji našoj, vrijeme je od obrezan'ja došlo, glas od grlice čuo se je na zemlji našoj;

¹³smokva je iznijela prvine svoje, vinogradi cvjetajući podali su vonja svoja. Ustani, prijateljico moja, ljepahna moja i dođi;

¹⁴golubico moja, u izdubkakh od kamena, u spili od međe ukaži meni obraz tvoj, oglasi se glas tvoj u ušiju mojijeh. Ere glas tvoj sladak i obraz tvoj uljudni.

¹⁵Pohitajte nama lisičice malahne, koje sharaju vinograde, ere je vinograd naš procavtio.

¹⁶Obljubljeni moj meni, a ja njemu. Koji se pase meju lije-rijemi

¹⁷dokle sviće dan i prignu se sjene. Vrati se, priličan budi, obljubljeni moj, košuti i štenetu od jeljena, vrh gora od Betera.

3. ¹Na odricu momu priko noći iskah koga ljubi duša moja, iskah ga i ne nađoh.

²Ustati ću i obiti ću oko grada; po ulicah i po trzijeh iskati ću koga ljubi duša moja. Iskah ga i ne najoh.

³Nadoše me stražani koji čuvaju grada. Jeda li ste koga ljubi duša moja vidjeli?

⁴Malahno bivši mimošla njih, nađoh koga ljubi duša moja; uzdržah njega i neću ga pustiti dokle ga uvedem u kuću matere moje i u ložište roditeljice moje.

⁵Zaklinam vas, kćeri Jeruzalemove, za košute i jeljene od poljija da ne probudite ni činite razbuditi se ljubljenu dočijem ona bude htjeti.

⁶Koja je ova koja uzlazi priko pustinje kakono prutak od dima iz mirisnijeh od mire i od tamjana i od svegakolika praha napravočinca.

⁷Eno posteljicu Salamunovu šesdeset jacijeh obkružuju od najjačijeh Izraelovijeh,

⁸svi držeci mače i na rati najnaučeniji; od njih svakoga mač vrh bedre svoje radi straha noćnijeh.

⁹Nosilište učini sebi kralj Salamun od drva libanskijeh,

¹⁰kelovne njegove učini srebrne, naslonište zlatno, uzlazište skrletno; srednja ljubavju pokrije cječ kćeri Jeruzalemovijeh.

¹¹Izidite i pogledajte, kćeri Sionove, kralja Salamuna s krunom kom ga je okrunila mati svoja u dan od vjeren'ja njegova i u dan od veselja srca njegovga.

4. ¹Koliko si lijepa, prijateljico moja, koliko si lijepa? Oči tvoje od golubica, bez onega što se unutarne taji, vlasi tvoji kakono stada od koza koje su uzišle s gora od Galaade.

²Zubi tvoji kakono stada od ostržeženijeh koje su uzišle iz okupala, sve sa dvojjemi plodijemi i neplodna nije meju njimi.

³Kakono tračac crljeni usne tvoje i besjeden'je tvoje slatko. Kakono razlomak od šipka tako ličca tvoja, bez onega što se unutarne taji.

⁴Kakono turan Davidov vrat tvoj, koji je sazidan s branami. Tisuće štita vise s njega, sve oružje od jacijeh.

⁵Dvi dojke tvoje kakono dva šteneta od košute blizanca koja se pasu u lijerijeh;

⁶dokle sviće dan i prignu se sjene, pojci ću na goru od mire i na glavicu od tamjana.

⁷Sva si lijepa, prijateljico moja, i ockvarnosti nije u tebi.

⁸Dođi s Libana, vjerenico moja, dođi s Libana, dođi; bit ćeš okrunjena s vrha od Amana, s vrha od Sanira i Hermona, s ložišta od lava, s gora od risova.

⁹Ranila si srce moje, vjerenico moja sestro, ranila si srce moje u jednomu od očiju tvojijeh i u jednoj kosi od vrata tvoga.

¹⁰Koliko su lijepe dojke tvoje, sestro moja vjerenico. Ljepše su dojke tvoje od vina i vonj od pomasti tvojijeh vrh svijeh mirisijeh.

¹¹Sat kapeći usne tvoje, vjerenico, med i mlijeko pod jezikom tvojijem; i vonj od odjeća tvojijeh kakono vonj od tamjana.

¹²Vrt zaklopljen, sestro moja vjerenico, vrt zaklopljen, vrelo zapečaćeno.

¹³Granice tvoje perivoj od šipaka s plodijemi od jabuka, od čipra s despikom,

¹⁴despik i zaforam, kora i kanijela sa svijemi stabrijemi od Libana, od mire i od aloe sa svijemi najprvijemi pomastijemi.

¹⁵Kladenac od vrta, bunar od voda živijeh koje teku s naglostju od Libana.

¹⁶Podigni se, sjevere, i dođi, juže, razpuhaj po vrtu momu i neka teku mirisna njegova.

5. ¹Neka dođe ljubljani moj u vrt svoj i poblaguje plod jabuka svojijeh. Dođi u vrt moj, sestro moja vjerenico, požnjeo sam miru moju s mirisnijemi mojijemi, pojiio sam sata s medom mojijem, pio sam vino moje s mlijekom mojijem; blagujte, prijatelji, i pijte i opojite se, pridrazi.

²Ja spim i srce moje bdi, glas od ljubljenoga moga koji kuca: Otvori meni, sestro moja, prijateljico moja, golubico moja, pričista moja, ere je glava moja puna rose i rudeži moji kapljica noćnijeh.

³Svukla sam suknjicu moju, kojijem ću se načinom u nju obući? Oprala sam noge moje, kojijem ću ih načinom obrljati?

⁴Ljubljani moj uvukao je ruku kroz sortu i utroba moja uztrepeta na tegnutje njegovo.

⁵Ustah da bi otvorila ljubljenomu momu. Ruke moje kapile su miru i prsti moji puni mire najvrjednije.

⁶Zatvor od vrata mojijeh otvori ljubljenomu momu, ali se on bješe uklonio i prošao. Duša se moja rastopila jest netom je progovorio; iskah ga i ne nađoh ga, zvah i ne odgovorje meni.

⁷Nadoše mene stražani koji obhode grada, poraziše mene i raniše mene, uzeše plašt moj meni stražani od mira.

⁸Zaklinam vas, kćeri Jeruzalemove, ako budete naći ljubljenoga moga, da mu navijestite ere ljubavju venem. Kakov je ljubljani tvoj iz ljubljenoga, o najlipša od žena?

⁹Kakov je ljubljani tvoj iz ljubljenoga, ere si nas tako zaklela?

¹⁰Ljubljani moj pribijeli i rumeni, izabrani iz tisuće.

¹¹Glava njegova zlato najbolje, kose njegove kako granice od paoma, črne kakono vran.

¹²Oči njegove kakono golubice vrh potočaca od voda koje su mlijekom oprane i sjede kod potoka pripunijeh.

¹³Ličca njegova kakono ravničice od mirisnijeh nasadene mirisnoćinioca. Usne njegove lijeri kapeći miru prvu.

¹⁴Ruke tornaste zlatne, pune jačinata. Trbuh njegov lefanjasti, razređen safirijemi.

¹⁵Golijeni njegove kelovne mramorske, koje su utemeljene vrh podloga zlatnijeh. Obličje njegovo kakono od Libana, izabrani kakono čedri.

¹⁶Grlo njegovo prislatko i vas žuđeni. Taki je ljubljeni moj, on je prijatelj moj, kćeri Jeruzalemove.

¹⁷Kamo je otišao ljubljeni tvoj, o najljepša od žena? Kamo se je uklonio ljubljeni tvoj, i iskati ćemo ga s tobom.

6. ¹Ljubljeni moj sišao je u vrt svoj na ravničicu od mirisnijeh da se hrani u vrtijeh i lijere ubere.

²Ja ljubljenomu momu i ljubljeni moj meni, koji se hrani meju lijerijemi.

³Lijepa si, prijateljico moja, slatka i pristala kako Jeruzalem, strahovita kako od bojničtva lice uređeno.

⁴Odvrti oči tvoje od mene ere one činiše mene odletiti. Vlasi tvoji kakono stado od koza koje se prikazaše s Galaada.

⁵Zubi tvoji kakono stado od ovaca koje su uzišle iz okupala, sve s dvimi plodijemi i nije neplodna meju njimi.

⁶Kakono kora od šipka tako ličca tvoja, bez potajnijeh tvoji-jeh.

⁷Šesdeset su kraljice, a osamdeset su priložnice, a od mladīčica nije broja.

⁸Jedna je golubica moja, izvrsna moja, jedna je matere svoje, izabrana roditeljici svojoj. Pogledaše nju kćeri i priblaženu pripovijedaše kraljice i priložnice i pohvališe nju.

⁹Koja je ta koja ide kakono zora iztječeća, lijepa kakono mjesečina, izabrana kakono sunce, strahovita kakono od bojničta lice uređeno.

¹⁰Sidoh u vrt od oraha da bih vidio voćija od dolina i pogledao bješe li procavtio vinograd i pomladili se šipci.

¹¹Ne znah, duša moja smuti mene radi kočija Aminadabovijeh.

¹²Vrati se, vrati se, Sulamitico, vrati se, vrati se da pogledamo tebe.

7. ¹Što ćeš gledati u Sulamitici nego tance od bojničtva. Koliko su lijepi postupaji tvoji u obučah, kćeri poglavice. Zglobi od bedara tvojijeh kakono svaka uresen'ja koja su skovana rukom hitročinca.

²Pupak tvoj čaša tornostružena, u kojoj nikad ne manjkaju pitja. Trbuh tvoj kakono kup od pšenice obkružen lijerijemi.

³Dvi dojke tvoje kakono dva šteneta bližnjaca od košute. Vrat tvoj kakono turanj lefanji.

⁴Oči tvoje kakono ribnjaci u Hesebonu, koji su na vratijeh kćere od mnoštva. Nos tvoj kakono turan od Libana, koji gleda prema Damašku.

⁵Glava tvoja kakono Karmeo, a kose od glave tvoje kakono skerlet kraljev uvezan potočijemi.

⁶Koliko si lijepa i koliko uljudna, pridraga, u raskošah.

⁷Stas tvoj prislikovan jest paomi, a dojke tvoje grozdima.

⁸Rekoh: Uziti ću na paomu i ubrati ću voćke nje i biti će dojke tvoje kakono grozdi od vinograda, i vonj od usta tvojijeh kakono od jabuka.

⁹Grlo tvoje kakono vino najbolje dostojno ljubljenomu momu za piti i usnama i zubijema njegovijem za priživati.

¹⁰Ja ljubljenomu momu i k meni obraćen'je njegovo.

¹¹Dodi, ljubljeni moj, izidimo u polje, postojmo u selijeh.

¹²Ujutro ustajmo u vinograde, pogledajmo je li procvjetao vinograd, rajaju li cvijetja voće i jesu li procavtili šipci; ondi ću dati tebi dojke moje.

¹³Mandragorice su podale vonj. Na vratijeh našijeh svake voćke: nove i stare, ljubljeni moj, hranila sam tebi.

8. ¹Tko će mi dati tebe, brata moga, sisajućega dojke matere moje, da tebe izvan nađem i celunem tebe i jur mene nitko ne pogrdi.
- ²Uhititi ću tebe i povesti ću u kuću matere moje, ondi ćeš mene naučiti i podati ću tebi pitje od vina začinjena i mašta od šipaka mojih.
- ³Lijeva njegova pod glavom mojom, a desnica njegova zagrliti će mene.
- ⁴Zaklinam vas, kćeri Jeruzalemove, da ne probudite ni činite razbuditi se ljubljenu dokle ona bude htjeti.
- ⁵Koja je ova koja izlazi iz pustinje raskošami obilna, naslonjena na vrh ljubljenoga svoga? Pod stabrom jabuke uskrnsuo sam tebe; ondi bi ockvrnjena mati tvoja, ondi bi osramoćena roditeljica tvoja.
- ⁶Postavi mene kakono pečat vrh srca tvoga, kakono pečat vrh mješice tvoje; ere je jaka kakono smrt ljubav, tvrda kakono pakao zavjedost, svijeće nje svijeće ognjene i od plamena.
- ⁷Vode mnoge nisu mogle zagasiti ljubav ni će nju rijeke potopiti. Ako bude dati čovjek svu stoku od kuće svoje za ljubezan, kakono od ništa ohajati će se nje.
- ⁸Sestra naša mala i dojaka ne ima. Što ćemo učiniti sestri našoj u dan kad se ima njoj govoriti?
- ⁹Ako je mir, gradimo vrh njega brane srebrne; ako su vrata, uresimo ih daskami čedrinskijemi.
- ¹⁰Ja mir i dojke moje kakono turan, od kada sam se učinila prid njim kakono nahodeća mir.
- ¹¹Vinograd je bio mirniku u njemu koji ima pukove; pridao ga je stražanom; čovjek donosi za voće njegovo tisuće srebrnijeh.
- ¹²Vinograd moj prida mnom jest. Tisuća tvojijeh mirnika, a dvisti ovijeh koji čuvaju voćija njegova.
- ¹³Koja pribivaš u vrtijeh, prijatelji slišaju; čini da ja čujem glasa tvoga.
- ¹⁴Bježi, obljubljeni moj, i prislikuj se košuti i štenetiću od jeljena vrh gora od mirisnijeh.